

Og hvad skal vi så lave ? – Nå jo...

Jan Carlsen

DBU Diplominstruktør og medlem af DBUs lovgruppe samt klummeskribent

17-07-2021

Det var en hel måneds fodboldfest, der sluttede søndag. Mere underholdende end så mange andre slutrunder, jeg har overværet fra 1966 og frem.. Men inden vi begynder at begræde hverdagens tomrum for meget, er det jo sådan, at Superligaen starter fredag aften, og så er vi på den igen. Mere arbejde... Jeg er på ingen måde fodboldekspert, men jeg ved noget om den lille (men ret

betydningsfulde) niche, der hedder regler og dommervirksomhed. Hvis jeg alligevel skal vove mig lidt frem på banen, billedlig talt, var det for mig det hold med det bedste fodbold, der vandt (vi holder lige Danmark udenfor). Jeg beklager virkelig, at gruppeinddelingen gjorde, at Italien og Belgien ramlede sammen så tidligt, for det var for en lægmand som mig de to bedst spillende og konstante hold. Men det vil noget tid at fordøje alle de mange indtryk, der er væltet ned over os siden 11. juni.

Tager vi dommersiden, har vi set en uhørt høj standard med meget få diskutabile situationer. Nå jo, der var lige et vist straffespark mellem England og Danmark, men det vender vi tilbage til. VAR har fungeret fremragende – i baggrunden og parat til at redde stumperne i en meget lille håndfuld tilfælde. Jeg er meget spændt på at se de officielle statistikker, når de dukker op. Der er ingen tvivl om, at det også er den måde, som vi gerne vil have VAR til at fungere på herhjemme, men lad os nu lige huske på, at dette var stjerneholdet fra rutinerede VAR-lande, der var i aktion. Specielt det beskedne tidsforbrug var imponerende – men det skal nok komme herhjemme også. Vi har som tidligere sagt nu gennemført én sæson og er faktisk sluppet bedre igennem end mange af de store lande, da de havde premiere. Men selvfølgelig kommer det til at skringe til himlen, at man ved EM er lynhurtige til afviklingen, og vi herhjemme har haft nogle ting, der tog for lang tid. Som tidligere skrevet: vi er nøjagtig dér, hvor vi havde håbet at være, og så er det bare at bygge på. Træning før sæsonstarten er allerede igang, når disse linjer læses fredag.

Finalen var fuldstændig uden problemer dommermæssigt, så her på bagkant kan jeg da også godt sige, at Kuipers var min personlige favorit til finalen. Men som skrevet i sidste uge er der mange forskellige hensyn at tage, og det er livsfarligt at begynde at gætte. Kunne man f.eks. have en hollænder til at dømme finalen, når en anden hollænder allerede havde haft en semifinal? Men det valg sad lige i skabet – han har været med i ufattelig mange år, og spillerne kender ham. Tilsvarende synes jeg, at det var yderst fortjent, at spanske Del Cerro Grande fik tjansen som fjerdedommer. Ham kommer vi til at høre meget mere til.

Omkring det famøse straffespark i kampen mod England er der sagt og skrevet mangt og meget. Noget i den grad mere kvalificeret end andet, også fra tidligere internationale topdommere (heldigvis ingen af vores egne – for ingen er så kloge og skråsikre som tidligere dommere). Mailadressen her har også rummet mange spændende ting – lavpunktet nok, da en læser konstaterede, at den hollandske dommer ikke havde glemt 1992 (hvor Danmark som bekendt eliminerede Holland i semifinalen). Dengang var Makkellie knap otte år, så skal vi ikke bare prøve at holde salontonen.

Men dette med at holde de rød-hvide briller på et passende niveau kan være uhyggelig svært. Det er sådan noget, som man lærer i dommerbranchen, at se situationerne fuldstændig klinisk. Sidste gang mit blodtryk ramte noget faretruende (i hvert fald i den anledning), var da Bakero underløb far Schmeichel i kampen i Spanien i 1993, så Spanien vandt 1-0 og forhindrede os i at komme til VM i USA. At den græske dommer så – også lige på kanten – tidligere i kampen havde udvist målmand Zubizarreta for et frispark på Michael Laudrup, glemmer vi behændigt. At samme udvisning i øvrigt banede vejen for en indskiftning af Casillas i det spanske mål (tror faktisk at det var debut eller i hvert fald næsten-debut) er en anden historie, og resten er historie.

Tilbage til straffesparket i Englands-kampen. Flere har revet mig i næsen, at jeg sagde, at straffesparket var i orden (og hvordan kunne jeg det, når 'alle andre fodboldekspertes' – overdrivelse fremmer forståelsen – sagde, at det var forkert?). Hvad jeg har sagt og står ved, er, at

tdet kan forsvares. Faktuelt tager Sterling et træk ind i feltet, hvor der opstår en kontakt mellem ham og Mæhle, klart initieret af Mæhle, hvorefter Sterling går omkuld, og der bliver dømt straffespark – i øvrigt af en glimrende placeret dommer.

Ingen skal være i tvivl om, at jeg synes, at dette er i den tyndere ende, men lovmæssigt er der intet at komme efter. Det, som man ville kunne diskutere, er, om vi taler film, fordi Sterling udnytter en let berøring. Guderne skal vide, at han ikke gør noget for at underspille situationen – men nu lander vi inde i gråzonen. Lovmæssigt er der ingen tvivl om, at straffesparket kan dømmes – men taler vi straffespark eller film? Dommeren kan ikke bare gøre ingenting, så det er pest eller kolera – og er dette nok til et straffespark i forhold til kampens øvrige niveau og at det er en EM-semifinale, der afgøres? Det mente dommeren så, at det var – og argumenterne imod er svære, fordi kontakten jo er der, forårsaget af forsvareren.

Næste angrebepunkt er, at denne burde VAR have grebet ind overfor. Og så tager vi den én gang til for Prins Knud: VAR er ikke til stede for at dømme hele kampen for anden gang. VAR er der for at redde klare og åbenlyse dommerfejl. Og dette er ikke en klar og åbenlys dommerfejl, men et skøn, i og med at kontakten uomtvisteligt er der. Man kan sagtens forestille sig den tænkte situation, at dommeren konstaterer, at dette er et 80-20 straffespark og dømmer det – og at hans kollega i VAR-rummet banker hovedet ind i væggen og siger, at dette er 20-80. Men i og med, at det med de procentsatser ikke er en klar og åbenlys dommerfejl, har VAR efter protokollen ingen mulighed for at gribe ind. Jeg har godt set nogle tidligere internationale topdommere sige det modsatte, men det holder ikke, hvis vi skal blive inde på dydens ualmindelig smalle sti.

Et anden ting i situationen er, at der er to bolde på banen (hvilket jeg faktisk selv først registrerede i anden langsomme gengivelse – det må have været sent på aftenen). Men lovmæssigt er to bolde på banen ikke noget problem, så længe den ekstra bold ikke har indflydelse på spillet, forvirrer, generer eller distraherer spillerne. Og man kan se, at Sterling dribler direkte forbi den ekstra bold uden at tage notits af den, og den forhindrer heller ikke nogen danske forsvarere i at gøre det, som de ellers ville have gjort. Så den ekstra bold er i situationen fuldstændig ligegyldig.

Selvfølgelig er det forbandet ærgerligt, at EMs mest diskutabile situation lige skulle gå ud over Danmark. Men kan vi trods alt ikke bare læne os tilbage og konstatere, at vi har spillet en langt bedre turnering, end nogen ville have forventet, specielt efter den frygtelig optakt i Finlandskampen. Moralsk tror jeg, at der er scoret frygtelig mange point ude i Europa (og i den grad i modsætning til England med et kaotisk finalearrangement). På den lange bane er det måske meget bedre end et enkelt resultat.

Når denne klumme rammer spalterne, er jeg på vej hjem fra Montenegro og én af kampene i den nye Conference League. Det er en returkamp mellem et hold fra Montenegro og ét fra Kosovo. Første kamp gav en 2-1 sejr til Kosovo-holdet – samt 11 gule kort til spillerne, et enkelt direkte rødt og et par gule kort til bænken. Der loves 35 grader i Montenegro torsdag, så det bliver på alle måder varmt, og med jakke og slips bliver det en sand fornøjelse. Bare for stilfærdigt at understrege, at dette med internationale opgaver altså ikke er den rene badebillet – det ville kræve en anden påklædning. Og så er der hele Covid 19-test-setuppet både ud og hjem.

Men vi kan jo lide det, ligesom alle andre fodboldfans – bare på hver sin måde. Nyd nu sommeren!
!